

[Niels Andersen.]

kunnet komme til myndighederne og anmode om statsstøtte, er et godt princip. Det, man nu prøver på at gennemføre, er ganske simpelt at sige til alle og enhver, som kan samle en organisation: opret bare jeres organisation, der er statspenge til rådighed for denne organisation. Det vil i realiteten sige, at man, forinden der er skabt en organisation, inviterer til at anvende statsmidler. Jeg tror nok, at det ærede medlem hr. Lorentzens hjerte hænger mere ved den gammeldags metode, hvorefter man først tilvejebringer forudsætningerne for at få andel i statsmidler.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde noget om, at man havde tilstræbt at lægge glemselens slør over lovforslaget, og at der i dagspressen havde været talt en del om, at bl. a. jeg ønskede at sabotere dets gennemførelse ved at nægte at skrive under på en betænkning. Når jeg på et vist tidspunkt under udvalgsarbejdet havde betænkeligheder ved at sætte mit navn under en betænkning, var det, fordi man ikke var færdig med udvalgsarbejdet på daværende tidspunkt; man havde ikke fået svar på de spørgsmål, der var stillet, og jeg tør da nok sige, at det ville være en meget uheldig praksis, om man i folketingsudvalgene skulle til at afgive betænkning, før man var færdig med arbejdet. Jeg må meget stærkt anbefale, at denne praksis ikke kommer til at råde i folketingets udvalg.

Jeg kan ikke på mit partis vegne give tilsagn om, at vi kan støtte lovforslaget. Det sagde jeg klart og tydeligt allerede ved første behandling, og jeg føjede til, at var der grupper, som havde problemer med hensyn til oprettelse af arbejdsløshedskasser, så skulle de nu komme til udvalget og gøre rede derfor. Hvad er resultatet heraf så blevet? Det er blevet, at der har været 3 forbund som har rettet henvendelse om oprettelse af selvstændige arbejdsløshedskasser, og så har der været organisationen FTF, som i og for sig ikke gav udtryk for, at den ønskede på nuværende tidspunkt at oprette en arbejdsløshedskasse. Den organisation, der vel nok har været størst diskussion om, er Forbundet for den forebyggende Børneforsorgs Personaleorganisationer, og der er, så vidt jeg kan se, en vis

basis for at oprette en arbejdsløshedskasse for dette forbund. Men når man undersøger nærmere, hvorfor dette forbund ikke har fået tilladelse dertil, så opdager man, at de folk, som har den største mulighed for arbejdsløshed inden for dette område, nemlig plejerne, som kun har 1 års uddannelse, ikke er taget med af organisationen. Der har i og for sig været et sagligt grundlag for, at man i hvert fald hidtil har nægtet godkendelse af denne arbejdsløshedskasses oprettelse; men forholdet er faktisk det, at der ikke engang er nægtet tilladelse, sagen ligger endnu hos socialministeren, og det skulle ikke undre mig, om de forhandlinger, der nu føres på grundlag af det, der har været fremdraget i udvalget, vil resultere i, at denne arbejdsløshedskasse vil blive godkendt.

Jeg vil gerne understrege, at det, vi tilstræber, altså er en tilbundsgående undersøgelse af hele dette spørgsmål i det udvalg, som vi foreslår nedsat. Det håber jeg også oppositionen vil give sin tilslutning til, skønt den har stillet ændringsforslag til sit eget lovforslag, som vi altså fra vor side ikke er i stand til at støtte.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen talte en del om H. og K.s monopol. Vi har fået oplyst i udvalget, at der trods alt er 65 personer inden for H. og K., som ikke er medlemmer af fagforbund. Nu indrømmer jeg, at 65 i forhold til medlemstallet inden for H. og K. er et meget lille tal, men det beviser dog, at der ikke består noget monopol. Men lad mig så tilføje, at når man er draget så stærkt frem mod H. og K., så kan der vel nok være nogen anledning til at påtale den fremgangsmåde, der har været anvendt. H. og K.s ledelse har vistnok i for høj grad lagt det pres på dem, som ønskede at være medlemmer af en arbejdsløshedskasse, at de samtidig skulle være medlemmer af et fagforbund. Jeg er principielt ikke tilhænger af at tvinge nogen ind i en politisk organisation, men der består altså for så vidt ikke noget monopol for H. og K.s vedkommende. Men er der funktionærgrupper inden for H. og K., hvor et behov virkelig presser på, lad det så blive undersøgt i det udvalg, som jeg anbefaler bliver nedsat, og lad os få sådanne arbejdsløshedskasser oprettet, såfremt der kan opnås enighed derom i udvalget.